

Reisverslag Bas Doorduin 7Juni- 9Juli 2022 deel 3

Zaterdag was de dag dat ik naar Sambulawan zou gaan.

In Cassilion waar Erla woont haar opgepakt en met zijn drieën verder gegaan gaan. Vrijdag duidelijk afgesproken dat de auto hier om negen uur zou zijn.

Ik ben nu al weer zover gevorderd dat ik wel wist dat negen uur ook 8 of 10 uur kon zijn. Dus ik zat om kwart voor negen keurig klaar in de lounge en had mijn puzzelboek maar meegenomen, ja ik was zover dat ik al dat ik een Filipijn aan het worden was. Gewoon rustig zitten en wachten wat er komen ging.

Ik zat daar maar en de ene puzzel na de andere klaar en toen kwam de chauffeur om 5 voor 12 binnen,

Hij keek erg schichtig maar ik ging naast hem zitten en wij rijden.

Hij keek me zo nu en dan aan maar ik reageerde niet. Onderweg Erla opgehaald en toen naar Sambulawan. Die twee hadden een flinke discussie met elkaar waarvan ik begreep dat ze het over het tijdstip hadden en op een gegeven moment tikte Erla me aan en zei je bent nu een echte Filipijn aan het worden, mijn antwoord moet ik nu voor de rest ook maar een Filipijn worden. Maar goed wij kwamen in Cassilion waar we dus van de weg afgaan naar Sambulawan. Het eerste stuk tot aan de eerste brug was als van ouds maar bij de brug gekomen keek ik me ogen uit Daar lag een brede keurige betonnen brug met een mooi wegdek geweldig maar achter de brug was het weer zoals altijd kuilen en gaten tot aan de tweede brug. Daar had men een weg om de brug door de beek gemaakt, geld was op dus wachten ze rustig af tot er weer geld is. En toen weer een stuk zoals van oud maar bij de eerste grote helling naar een vrij hoge heuvel lag een keurige betonbaan goed breed en waren we zo boven door een paar grote bochten maar toen was het afgelopen met de renovatie en werd de weg een small pad tot Sambulawan toe.

Hier aangekomen stond er al een lunch klaar en na de lunch met Bebot rondgegaan en werd er van alles uitgelegd. Aan de achterkant was het dak nogal op een slordige manier met stukken dakplaten gerepareerd. Dat was nogal beschadigd tijdens een van de laatste tyfoons en had hij dat maar zo gedaan, Dat is jammer maar moet toch vernieuwd worden. De baranqua captain (dorpsoudste) was met een vraag bij hem gekomen, of het pad aan de rand van de heuvel (wat ons eigendom is,) of hij daar een betonbaan mocht leggen want dat pad wordt al sinds mensenheugenis gebruikt door bewoners die verder op wonen.

We hebben de voorwaarden gesteld en wachten af wat hoe hij reageren zal.

Verder waren er nog al kleine mankementen en waren de stekken van de mahonieboomen her en der op de heuvel gepland. En toen ging het onweren en regenen

Na dit alles weer naar terug naar Ormoc gegaan.

Op maandag hebben we weer de rit naar Palompon en Tumamak gemaakt in Palompon een gesprek gehad met dra Grace Fernandez, de directrice van het ziekenhuis in Palompon, en haar vertelt dat we de lijst van materiaal die ze nodig had voor ons toch eigenlijk een beetje erg te groot was en als we dat zouden doen moet ik eerst alle banken beroven. Ja dat vond ze ook niet nodig en ik mag van haar zelf uitzoeken wat we willen en of kunnen doen. Toen naar Tumamak en daar zit William Corpiz al klaar en hebben daar van alles met elkaar doorgenomen en ben ik eens op mijn gemak door zijn gereedschapsmagazijn en laslokaal doorgewandeld, en van hem ook vernomen, omdat de koppeling tussen de middelbare school en de technische school weggenomen is, hij toch met wat strengere regels van de overheid te maken krijgt en ook dat er bepaalde apparaten aanwezig moeten zijn die er nog niet zijn.

En ook hij heeft aardig wat schade opgelopen tijdens de Tyfoons. Maar ook William moet getemperd worden die had dan zogenaamd de lijst niet klaar maar hij liep maar met een paar opgerolde bladen rond en ik dacht die moet ik toch maar eens even inkijken dus toen hij een deur open moest maken had ik mijn kans. Geef die bladen maar even hier dan heb jij handen vrij om die deuren open te krijgen want ik mag dat niet doen ik ben hier met vakantie met gevolg ik had de papieren en Erla die dat allemaal aangezien had liep te schateren van de lach Dat kan alleen maar doordat we elkaar al 13 jaar ontmoeten en al veel gedaan hebben samen. Maar om dan toch er een beetje officieel tintje aan te geven zou hij de volgende middag samen met zijn secretaris bij me langs komen.

Ik zei dan moet je als je toch een goede lijst in wil leveren die en die punten er uit halen.

Op de terugweg naar het hotel ook nog langs ons laatste bestuurslid gegaan Edmundo Alpercite hoofd van een basisschool in de omgeving. Daar een heel gesprek mee gehad o.a. de eigendoms papieren van ons eigendom. Hij beloofde dat hij op 2 juli aanwezig zal zijn. En toen naar het hotel.

De volgende dag naar Dra de Lara en daar een en ander doorgenomen.

Die had een werkbepreking met de artsen van het ziekenhuis en die werd gehouden in een groot restaurant ten zuiden van Ormoc en ik werd door haar uitgenodigd om mee te gaan.

Daar zat ik dan tussen zeven vrouwen in, De een wilde dit en de andere had weer wat anders. Ik hoorde dat allemaal eens aan voor zover als dat ging want ik zat met een verstopt oor wat niet open wou maar het was een gezellige vergadering en het eten smaakte prima.

Daarna Kwam Wiliam met zijn secretaris en daar hebben we de lijst nog doorgenomen en enkele punten er uitgelicht met de woorden als je dit moet voor de overheid dan moeten we dat vergeten. En als er apparaat voor de school is behoeft dat ook niet nieuw te zijn maar moet je de boer op om een gebruikt apparaat zien te krijgen

Ieder geval kunnen we duidelijk met zijn tweeën door een deur.

Afgesproken dat we donderdag met ons drieën kijken waar we het materiaal en gereedschap kunnen kopen.

Woensdag even naar een nieuw privé ziekenhuis geweest om mijn oren te laten bekijken.

Bleek dat beide oren helemaal dicht zaten. Volgens de arts kon dat wel eens met het klimaatverschil te maken hebben, in ieder geval was alles zeer modern het was zo verholpen.

Dit is het dan tot nu toe. De helft van de tijd zit er op en tot het volgend verslag

Bas Doorduyn